

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

anti obtinebat, quod esset respondendum. Quare cum aliquis nostrum, qui id etiam animaduertente, ab eodem Patre huius rei causam interrogaret: respondit: causa illa erit: quod in exhortationibus loquar ego; in Conferentijs verò ipse Deus. Hoc volens insinuare, quod quoniam Conferentia non inniteretur studio proprio, Deus inspiratione sua subueniret, ut illud suppleret: exhortationes autem haberent aliquid de proprio, hoc est studio, & industria, & sæpè potius dirigerentur ad docendum, quàm ad mouendum, id exigente ipsarum argumentum.

6. I.

AD Cuius rei maiorem explicationem est aduertendum: Exhortationes, & Conferentias spirituales ad Nouitios, ad tres potissimum fines inter se tamen connexos dirigi, & ordinari. *Primus* est, plenè eos docere omnia, quæ ad perfectionem Euangelicam iuxta Institutum quod profitentur, eiusq; leges pertinent: ambulantes enim per tale institutum, culpa esset, illud ignorare, & cuius essent rationem reddituri, pudor esset illud non scire: cùm etiam regula Iuris dicat: *turpe est patricio & nobili viro ius, in quo versatur, ignorare.* Sed quoniam non satis est, quod intellectus instruatur, ac de veritate conuincatur, eiusq; precium & æstimatio concipiatur: *Secundus* finis est, voluntatem permouere, & ad perfectionem, quã profitentur, ita efficaciter allicere, ut verè mutetur, statuaturque generosè ac fortiter reijcere, quidquid ipsam impediabat, & aggredi, quidquid iuuat; ut voti compos euadat. Et ex hoc fit ad *tertium* finem transitus, ad applicanda scilicet practi-

practica media, quibus re ipsa perfectio hæc ob-
tineatur. Ad hos igitur tres fines simul P. Baltha-
sar suas exhortationes dirigebat, quamvis aliqua-
do diutius in primo hærebat, quam in secundo,
& contra maiorem in secundo vim ponebat, aut
in tertio quam in primo. Et sic Tyrones suos val-
de iuuabat, commendans nobis circa eadem duo
præcipua capita magni momenti. Primum erat, ut
studeremus in nostro Instituto ambulare, *Spiritu*,
Ex P. Natali *Corde & Practice*. SPIRITV quidem, magni illud
faciendo, tanquam rem à Deo datam, & tanquam
consilium ac directionem eius. CORDE concipi-
endo magnum ad illud amorem, & affectum,
tanquam ad bonum ad eò magnum, & quod tanti
nostra referat. PRACTICE, contendendo, ut to-
ta vita nostra in omnibus nostris actionibus illi
conformetur. *Secundum* caput erat, ut in eadem
Instituti nostri via, & in rebus omnibus præocu-
lis semper habeamus subijcere nos tribus Superi-
oribus: Deo scilicet, Prælato, & rationi: quam-
vis hi duo ad eum reducantur, cuius consilij ac
dispositionibus acquiescendum semper est in na-
turalibus, supernaturalibus, & politicis. In quem
finem ponderabat sententiam quandam, quam au-
Cap. 40. 45. diuerat, à quodam Fratre Coadiutore Ioanne Xi-
meno: (cuius postea prolixiorem faciemus
mentionem) qui rusticano quodā modo de tribus
his Superioribus dicebat. Deus in coelo; capitu-
lum in Ecclesia; Ratio domi: & omnes tres sunt
vnus: Deus enim est vnus, qui per se & per alios gu-
bernat.

AD HOS fines consequendos solebat exhorta-
tiones suas facere circa Regulas Societatis, magno
eas

eas Spiritu explicans, quarum hic aliquas tan-
 tum insinuabo, quas ipsemet audiui, cum essem
 in tertia Probatione. Et quamvis ipse iudicaret,
 non expedire, ut Nouitij, ipsius exhortationes de-
 scriberent: quia existimabat id multis esse occa-
 sioni, negligendi eas in corde scribere, quasi satis
 sibi esset descriptas in charta habere: ego tamen
 eo existimans me facturum contra eius iudicium,
 adnotabam in meo libello, quandam earum sum-
 mam, quæ mihi pro memoria vsui essent. Illo igitur
 anno, ut Nouitij suum Institutum magni face-
 rent, & valde ad illud afficeretur, coepit exhorta-
 tiones suas circa res magis insignes, quas illud
 complectitur; & ipse Societatis prærogatiuas, seu
 præminentias appellabat. Singulæ enim Religi-
 ones propria aliqua habent, quibus ab alijs diffe-
 runt, & alias excellent: harum igitur ipse quatuordecim
 posuit, quas valde fuse declarauit; & eo
 tempore valde floruerunt; neque ex eius parte vn-
 quam fuerunt imminutæ. Ac propterea visum mihi
 est eas hic referre, eo quod simul quasi Elen-
 chus, siue Index sint virtutum eius: quia, quod
 loquebatur, ex propria experientia deducebat.
 Et quamvis vnus aut alter ob suam imbecillita-
 tem non assequantur tantam perfectionem, at-
 que ipsæ regulæ proponunt, sicut etiam in ipsa
 met Euangelica lege accidit: non tamen pro-
 pterea suam illæ excellentiam amit-
 tunt, nec desunt multi in
 quibus illa resplen-
 deat.

Q

J. H. PRI-